

บทที่ 4

ผู้ส่งสาร

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถ

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- สรุปบทบาทของพระวจนะของพระเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐ
- อธิบายถึงบทบาทของพระเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐ
- ชี้ให้เห็นบทบาทของพระเยซูในการประกาศข่าวประเสริฐ
- สรุปบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประกาศข่าวประเสริฐ
- อธิบายบทบาทของการอธิษฐานในการประกาศข่าวประเสริฐ
- ชี้ให้เห็นบทบาทของคุณในการประกาศข่าวประเสริฐ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “คำพยาน”
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “สมรवास”
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “ผู้รับใช้”
- อธิบายว่า “การทรงเรียก” สมรवासหมายถึงอะไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“เพราะว่าข้าพเจ้า ไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกเขาก่อน แล้วพวกต่างชาติด้วย”

โรม 1:16

คำนำ

คุณกำลังศึกษาเกี่ยวกับแผนการของพระเจ้าในการนำชาวประเสริฐไปสู่โลกตามที่เปิดเผยไว้ใน กิจการ 1:8 ดังนี้

พระเยซูคริสต์ทรงเป็น สวาระสำคัญ ของข้อความประกาศ

สาวกเป็น ผู้ส่งสาร ในข่าวประเสริฐซึ่งได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
โลกทั้งหมดเป็น ผู้รับ ข่าวสารนี้

ในบทสุดท้าย คุณได้เรียนเกี่ยวกับ สวาระสำคัญ ของข่าวประเสริฐ

ในบทที่ 5 คุณจะได้เรียนเกี่ยวกับโลกทั้งหมดซึ่งเป็น ผู้รับ ข่าวประเสริฐ

ในบทนี้คุณจะเรียนเกี่ยวกับ ผู้ส่งสาร

พระวาระของพระเจ้า พระเจ้าพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์และคำอธิษฐานทั้งหมดรวมพลังฝ่ายวิญญาณเข้ากับผู้ส่งสารชาวประเสริฐ ซึ่งทำให้เขาสามารถเป็นพยานที่ทรงอำนาจของชาวประเสริฐ

พระวาระของพระเจ้าและการประกาศข่าวประเสริฐ

ข่าวประเสริฐมีฤทธิ์อำนาจภายในตัวเองในอันที่จะทำให้วิญญาณที่รับฟังได้บังเกิดฝ่ายวิญญาณ

“เพราะว่าข้าพเจ้า ไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกเขาก่อน แล้วพวกเขาชาติด้วย”

โรม 1:16

คุณไม่จำเป็นต้องเป็นนักพูดที่มีของประทานเพื่อที่จะเป็นผู้ส่งสารแห่งข่าวประเสริฐ สิ่งที่สำคัญก็คือคุณได้แบ่งปันข้อความแห่งข่าวประเสริฐซึ่งจะช่วยคนให้รอดได้

เมื่อคุณแบ่งปันพระวาระของพระเจ้า ความเชื่อของผู้ฟังไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาหรือการบอกเล่าอย่างเชี่ยวชาญ(1 โครินธ์ 2:5) คุณแน่ใจได้ว่าพระวาระพระเจ้าจะไม่กลับมาเปล่าๆ แต่จะทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จลงได้ (อิสยาห์ 55:11) พระวาระจะทำให้เกิดการสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ทรงอำนาจ ซึ่งทำให้ผู้ไม่เชื่อมั่นในความจริงแห่งข่าวประเสริฐ (มาระโก16:20)

บทบาทของพระเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเจ้าทรงเป็นผู้เปลี่ยนแปลงชีวิตของคนโดยทางประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ คุณอาจเป็นพยาน เทศนา และสอนข่าวประเสริฐตามความสามารถที่ดีที่สุดของคุณ แต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้วิญญาณนั้นกลับใจได้

เมื่อคุณเข้าใจสิ่งนี้ ความวิตกกังวลของคุณเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐก็ลดน้อยลง คุณเป็นเพียงผู้ส่งสาร เป็นเครื่องมือของมนุษย์สำหรับงานของสวรรค์ เป็นไปไม่ได้ที่คุณจะเปลี่ยนใจคนใดคนหนึ่ง ประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่ก่อกำเนิด(พัศตัว) และเกิดขึ้นโดยพระเจ้าเป็นผู้กระทำ เมื่อคนๆนั้นบังเกิดใหม่ เขาก็ “เกิดจากพระเจ้า”

“ผู้ใดเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ ผู้นั้นก็เกิดจากพระเจ้าและผู้ใดรักพระองค์ผู้ทรงให้กำเนิด ผู้นั้นก็รักคนที่เกิดจากพระองค์ด้วย” 1 ยอห์น 5:1

บทบาทของพระเยซูในการประกาศข่าวประเสริฐ

พระเยซูทรงเป็นผู้ประทานพระบัญชาเรื่องการประกาศข่าวประเสริฐ และทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเตรียมคุณให้พร้อมสำหรับงานนี้ พระองค์ทรงเป็นผู้ที่กระทำกิจภายในคุณโดยการยืนยันหมายสำคัญและการอัศจรรย์

“เหล่าสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกหนทุกตำบลและพระเป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขา และทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดยหมายสำคัญที่ประกอบนั้น” มาระโก 16:20

บทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประกาศข่าวประเสริฐ

ในสมัยพันธสัญญาใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ดึงดูดผู้คนมากมายมาหาผู้สื่อข่าวประเสริฐ เราจะอธิบายได้อย่างไรถึงฝูงชนที่ติดตามการรับใช้ของเขาเหล่านี้ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ในหนังสือพิมพ์ วิทยุหรือโทรทัศน์ในสมัยนั้น

แทนที่จะใช้วิธีทางโลกเพื่อเรียกคนจำนวนมาก เราควรรู้เวลาที่จะรอคอยในห้องชั้นบนเหมือนที่คริสตจักรยุคแรกได้กระทำจนกระทั่งเราประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบน

พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ทำให้คนสำนึกผิดและทำให้เขารู้แน่ชัดถึงความจำเป็นที่จะต้องได้รับความรอด การใช้วิธีการประกาศข่าวประเสริฐที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผลก็มีประโยชน์ในการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ แต่พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้คุณพึ่งพาสิ่งเหล่านั้น คุณต้องพึ่งฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการทำให้สำนึกผิด

“อย่างไรก็ตามเราจะบอกแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน เมื่อ

พระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิด ความชอบธรรม และการพิพากษา” ยอห์น 16:7-8

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี่เองที่ทำให้เกิดพลังแห่งการประกาศข่าวประเสริฐสาวกของพระองค์กลายเป็นพยานที่มีประสิทธิภาพและแคล้วคล่อง ภายหลังจากที่เขาได้มีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจ (กิจการ 1:8 และบทที่ 2)

การอธิษฐานและการประกาศข่าวประเสริฐ

ไม่มีอะไรในขอบเขตฝ่ายวิญญาณที่จะสำเร็จได้โดยปราศจากการอธิษฐานในฐานะผู้เชื่อ คุณเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ที่ถูกส่งออกไปหาผู้ที่หลงหายและโลกที่กำลังตายอยู่เพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐ แต่ร่างกายฝ่ายวิญญาณนี้ได้รับการนำทาง ควบคุมและทำให้เกิดพลังโดยศรัทธาซึ่งทำหน้าที่เหมือนร่างกายตามธรรมชาติซึ่งถูกนำไปโดยศรัทธา (ความคิด)

เช่นเดียวกับที่ร่างกายธรรมชาติต้องติดกับศรัทธาในวิถีที่เหมาะสมโดยการประสานกันของระบบประสาท กระดูกและกล้ามเนื้อ เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ร่างกายฝ่ายวิญญาณก็ต้องต่อเข้ากับศรัทธาฝ่ายวิญญาณคือ พระเยซูคริสต์ ซึ่งการสัมพันธ์กันนี้ทำได้โดยการอธิษฐาน

หรืออาจกล่าวถึงตัวอย่างอื่นๆ เช่น พระเยซูทรงเป็นเถาองุ่นและเราเป็นแขนงซึ่งออกผล พระเยซูทรงเป็นลำต้นและรากซึ่งให้ชีวิตแก่แขนงต่างๆ ภาพนี้แสดงถึงการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน พระองค์พึ่งพาเราให้ออกผล เราพึ่งพาพระองค์เพื่อพลังและชีวิตฝ่ายวิญญาณ (ยอห์น 15)

ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่อาจคงอยู่ได้โดยปราศจากการต่อเข้ากันอย่างเหมาะสมระหว่างคุณกับองค์พระผู้เป็นเจ้า มีตัวอย่างเรื่องนี้ใน มัทธิว 17:14-21 สาวกไม่สามารถรับใช้เด็กคนหนึ่งเพราะขาดการอธิษฐาน การอธิษฐานไม่ใช่สิ่งที่ทำก่อนที่จะลงมือทำงาน แต่การอธิษฐานเป็นการทำงานนั่นเอง

การอธิษฐานต้องมาก่อนการประกาศข่าวประเสริฐ ในลูกา 10:1-24 พระเยซูบอกสาวกให้อธิษฐาน(ข้อ2) แล้วพระองค์บอกให้เขาออกไปรับใช้(ข้อ3) การอธิษฐานมาก่อนการออกไปทำงาน

บางทีถ้าเราอธิษฐานมากขึ้นเราอาจมีชัยชนะมากขึ้น ในกิจการบท 2 เขาอธิษฐาน 10 วัน เทศนา 10 นาที และคน 3,000 คน ได้รับความรอด ปัจจุบันนี้เราอธิษฐาน 10 นาที เทศนา 10 วัน และคนจำนวนน้อยได้รับความรอด

การอธิษฐาน “แบบการประกาศข่าวประเสริฐ” หมายถึงว่า คุณอธิษฐานเพื่อสิ่งต่อไปนี้

1. คนงานในการเก็บเกี่ยว (ลูกา 10:2)
2. ข่าวประเสริฐจะ “แผ่ไปและมีชัย” (2 เธสะโลนิกา 3:1-2)
3. โอกาส: ในโคโลสี 4:3 เปาโลขอให้อธิษฐานเพื่อเขาที่พระเจ้าจะทรง “เปิดประตูหนทางเข้าไป” ซึ่งเขาจะแบ่งปันข่าวประเสริฐได้

4. ความกล้าหาญ : เปาโลขอให้คริสตจักรที่เอเฟซัสอธิษฐานว่าเขาจะแบ่งปันข่าวประเสริฐได้อย่างกล้าหาญ (เอเฟซัส 6:19)
5. ความรอด : เป็นการถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่จะอธิษฐานให้คนได้รับความรอด (โรม 10:1) ที่ให้เห็นว่าเปาโลอธิษฐานเพื่ออิสราเอล เพื่อให้เขาได้รับความรอด
6. ความสงบสุข : ใน 1 ทิโมธี 2:1-4 เปาโลบอกเราให้อธิษฐานเพื่อผู้ที่มีอำนาจเพื่อที่เราจะมีชีวิตที่สงบสุข เขาบอกให้ทำเช่นนี้เพราะว่าเป็นการดีในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ซึ่ง “ปรารถนาให้ทุกคนได้รอด” ข่าวประเสริฐจะแพร่ออกไปอย่างรวดเร็วในสภาวะที่สงบสุข ไม่ใช่ถูกขัดขวางโดยการข่มเหงในภาวะสงคราม การห้ามเดินทางหรืออื่นๆ

การทำงานเพื่อแผ่นดินของพระเจ้าอาจมีความสำเร็จตามมาบ้าง แต่ความพยายามของเราไม่สามารถทำสิ่งที่ควรทำให้สำเร็จลงได้ ถ้าเราไม่สำนึกถึงหน้าที่สำคัญยิ่งของการอธิษฐาน

บทบาทของคุณในการประกาศข่าวประเสริฐ

ผู้สื่อสารข่าวประเสริฐคือ สาวกที่บังเกิดใหม่ วิธีการของพระเจาก็เพื่อให้สาวกแต่ละคน “เป็นพยาน” ของข้อความแห่งข่าวประเสริฐ การ “เป็นพยาน” คือการบอกว่าคุณได้เห็น ได้ยินหรือได้มีประสบการณ์อะไร

ในศาลยุติธรรม พยานคือ ผู้ที่เป็นพยานเกี่ยวกับคนหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในฐานะที่เป็นพยาน คุณต้องพูดเป็นพยานเกี่ยวกับพระเยซูและแผนการของพระองค์เพื่อความรอดของมวลมนุษย์ มีหลักฐาน 2 ประการที่พยานเสนอในศาลยุติธรรม ประการหนึ่งคือ พยานซึ่งเป็นคำพูดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ อีกประการหนึ่ง คือ หลักฐานซึ่งพิสูจน์ให้เห็นได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยคุณให้เป็นพยานเรื่องข่าวประเสริฐทั้งโดยคำพูดและโดยการสำแดงที่มองเห็นได้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

การแบ่งระหว่างผู้รับใช้ (พระ) และฆราวาส

แผนการของพระเจาก็เพื่อให้สาวกแต่ละคนเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ คริสตจักรยุคแรกเติบโตเมื่อเขาเดินตามแผนการนี้ ผู้เชื่อแต่ละคนแบ่งปันข่าวประเสริฐและเกิดผลฝ่ายวิญญาณ

ในขณะที่คริสตจักรเจริญเติบโต พระเจ้าทรงเรียกบางคนให้ปรนนิบัติเต็มเวลาในฐานะศิษยาภิบาล ผู้ประกาศ ผู้เผยพระวจนะ ครูอาจารย์และอัครสาวก ต่อมาอีกระยะหนึ่ง ผู้เชื่อถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิดในคริสตจักร คือ เป็น “พระ (ผู้รับใช้เต็มเวลา) หรือ “ฆราวาส”

คำว่า “ฆราวาส” มาจากภาษากรีกซึ่งหมายถึง “เป็นของคนที่พระเจ้าทรงเลือก” ความหมายพื้นฐานของคำนี้คือ “คนทั้งหมดของพระเจ้า” คำว่า “ฆราวาส” ถูกนำมาใช้สำหรับคนที่ไม่ได้รับใช้ในหน้าที่เต็มเวลาในคริสตจักร

คำว่า “พระ” พัฒนารุ่งขึ้นหมายถึง ผู้รับใช้อาชีพในคริสตจักร ในประวัติศาสตร์คริสตจักรค่อยๆ เกิดมีการแยกระหว่างผู้รับใช้กับฆราวาส ฆราวาสหลายคนหยุดเกิดผลฝ่ายวิญญาณ เขาเริ่มละทิ้งการทำ ทายของการไปหาโลกทั้งหมดด้วยข่าวประเสริฐ ไว้ในมือของผู้รับใช้เต็มเวลา

ไม่มีผู้รับใช้อาชีพคนใดจะทำการที่คริสตจักรทั้งหมดได้รับมอบหมายให้ทำได้สำเร็จ นี่เป็นเหตุ ผลหนึ่งในหลาย ๆ ประการที่ทำให้เราไม่ไปถึงโลกด้วยข่าวประเสริฐ ผู้เชื่อได้ย้ายหน้าที่ความรับผิดชอบไป ยังผู้รับใช้

พระคัมภีร์สอนไว้ถึงการแบ่งคนงานเป็นพวกเป็นหมู่ในคริสตจักร แต่ว่าทุกคนต้องมีส่วนใน การเผยแผ่ข่าวประเสริฐ (อ่านกิจการ 6:1-6)

เมื่อคริสตจักรที่เยรูซาเล็มเพิ่มพูนสมาชิกขึ้นก็จำเป็นต้องมีการแบ่งคนงานเป็นหมวดเพื่อ สนองความต้องการในคริสตจักร ผู้นำใช้เวลาทั้งหมดเพื่อศึกษาพระวจนะของพระเจ้าและอธิษฐาน ฆราวาส ทำหน้าที่ต่าง ๆ เช่น รับใช้หญิงม่ายและงานปรนนิบัติอื่น ๆ ในลักษณะดังกล่าว

แต่แม้ว่าผู้เชื่อปรนนิบัติโดยมีหน้าที่ต่าง ๆ กันในคริสตจักร เขาทั้งหลายต่างต้องมีส่วนในการ ประกาศข่าวประเสริฐ

“ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วยพระคุณและฤทธิ์เดช จึงทำการมหัศจรรย์และทำการเป็นนิมิตใหญ่ ท่ามกลางประชากร แต่มีบางคนมาจากธรรมศาลาที่เรียกว่าธรรมศาลาของทาสิโสระมีทั้งชาวไซรีน ชา วอเล็กซานเดอร์กับบางคนจากซีลีเชียและเอเชีย ได้ลุกขึ้นพากันมาโต้เถียงกับสเทเฟน คนเหล่านั้นสู้คำที่ ท่านกล่าวอันประกอบด้วยสติปัญญาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ เขาจึงลอบปลุกพยานเท็จว่า “เราได ยินคนนี้พูดหมิ่นประมาทโมเสสและพระเจ้า”

กิจการ 6:8-11

“ส่วนฟิลิปก็ไปยังเมืองหนึ่งในแคว้นสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟิลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยिनท่านพูด และได้เห็นหมายสำคัญซึ่งท่าน ได้กระทำนั้น ด้วยว่ามีโสโครกที่สิงอยู่ในคนหลายคนได้พากันร้องด้วยเสียงดังแล้วออกมาจากคนเหล่านั้น และคนที่ เป็นโรคอัมพาตกับคนง่อยก็หายเป็นปกติ จึงเกิดความปลื้มปิติอย่างยิ่งในเมืองนั้น ยังมีคนหนึ่งชื่อ ซีโมนเคยทำวิทยาคมในเมืองนั้นมาก่อน และได้ทำให้ชาวสะมาเรียพิศวงหลงไหล เขายกตัวว่าเป็นผู้วิเศษ ฝ่ายคนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยก็สนใจคนนั้น แล้วว่า “คนนี่คงเป็นอำนาจของพระเจ้า ซึ่งเรียกว่า มหิทธิ ฤทธิ์” คนทั้งหลายสนใจฟังเขา เพราะเขาได้ทำวิทยาคมให้คนทั้งหลายพิศวงหลงไหลมานานแล้ว”

กิจการ 8:5-12

“ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะ”

กิจการ 8:4

สำหรับผู้เชื่อที่แท้จริงนั้น ไม่มีการแบ่งแยกระหว่างผู้รับใช้ ผู้ศรัทธาและผู้เชื่อที่ทำงานทาง โลกเพราะว่าพระเยซูทรงเป็นจอมเจ้านายของเราทุกคน

การทรงเรียกฆราวาส

ถ้าคุณจะเข้าใจการทรงเรียกฝ่ายวิญญาณของฆราวาส คุณต้องกลับไปดูหนังสือพันธสัญญาเดิม แผนการของพระเจ้าก็เพื่อให้ชนชาติอิสราเอลทั้งหมดเป็น “ปุโรหิต” หรือผู้รับใช้

“เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกให้คนอิสราเอลฟัง” อพยพ 19:6

ในฐานะปุโรหิต คนแต่ละคนในอิสราเอลจึงต้องเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้เที่ยงแท้แก่คนไม่เชื่อที่อยู่รอบ ๆ เขา

การแต่งตั้งฐานะปุโรหิตอย่างเป็นทางการนั้น ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแผนการของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอล การเป็นปุโรหิตก็เหมือนกับ “ผู้รับใช้เต็มเวลา (หรือพระเจ้า)” ในสมัยนี้ คือมีบทบาทการเป็นผู้นำพิเศษ แต่ชนชาติทั้งหมดยังคงต้องปรนนิบัติในฐานะผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐของพระเจ้าต่อชนชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้า

ในสมัยพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อได้รับการทรงเรียกที่คล้ายคลึงกัน เขาต้องเป็นปุโรหิตหรือผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ

“แต่ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ” 1 เปโตร 2:9

การทรงเรียกของผู้เชื่อก็คือการเป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ทรงนำเขาออกจากความมืดฝ่ายวิญญาณ เข้ามาสู่ “แสงสว่าง” แห่งพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 9:5)

ผู้เชื่อถูกสอนให้ “ดำเนินชีวิตสมกับพันธกิจอันเนื่องจากการทรงเรียกท่านนั้น”(เอเฟซัส 4:1) มีการทรงเรียกประการเดียวนั้นคือเพื่อเป็นพยานแก่ข่าวประเสริฐ เป็นหน้าที่ของผู้เชื่อทุกคน

การทรงเรียกให้เป็นผู้สื่อสารข่าวประเสริฐไม่ได้ขึ้นอยู่กับการศึกษาหรือความสามารถตามธรรมชาติ พระเจ้าทรงใช้ฆราวาสธรรมดา ๆ เพื่อที่พระองค์เท่านั้นจะทรงได้รับเกียรติและสง่าราศี

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมานั้นเป็นคนพวกไหน มีน้อยคนที่โลกนิยามว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่มีตระกูลสูง แต่พระเจ้าได้ทรงเลือก คนที่โลกถือว่าโง่เขลาเพื่อทำให้คนมีปัญญาอับอาย และได้ทรงเลือกคนที่โลกถือว่าอ่อนแอ เพื่อทำให้คนที่แข็งแรงอับอาย พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งที่โลกถือว่าต่ำต้อยและดูหมิ่น และเห็นว่าไร้สาระ เพื่อทำลายสิ่งซึ่งโลกเห็นว่าสำคัญ เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งรอดต่อพระเจ้าได้” 1 โครินธ์ 1:26-29

ของประทานของการประกาศข่าวประเสริฐ

ผู้สื่อสารข่าวประเสริฐได้มอบหมายของประทานพิเศษจากพระเจ้าให้เป็นนักประกาศ ของ
ประทานของการประกาศข่าวประเสริฐคือ ความสามารถที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้ไม่เชื่อด้วยวิธีที่ซาย
และหญิงจะตอบสนองและกลายเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบของพระกายพระคริสต์

คำว่าผู้ประกาศมีใช้ 3 ครั้งในหนังสือพันธสัญญาใหม่ ในเอเฟซัส 4:11-12 เปาโลกล่าวว่าพระเจ้าทรงให้ชายและหญิงมีของประทานเป็นผู้ประกาศของคริสตจักร

ไม่มีผู้ใดจะตัดสินว่าเขาจะเป็นผู้ประกาศเพียงเพราะว่าเขาพูดได้ดี มีบุคคลิกภาพดีหรือมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อคนประเภทต่าง ๆ พระเจ้าทรงเรียกและเตรียมคนให้เป็นผู้ประกาศ จะต้องไม่มีการแข่งขันระหว่างงานรับใช้ของศิษยาภิบาล ครูและผู้ประกาศ ผู้ประกาศเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรไม่ใช่เป็นอิสระจากคริสตจักร

ของประทานของการเป็นผู้ประกาศเป็นของประทานอย่างหนึ่งใน 5 อย่างของการเป็นผู้นำ ซึ่งจุดประสงค์หลักก็เพื่อเตรียมผู้อื่นให้พร้อมในงานรับใช้ ซึ่งหมายความว่าผู้ประกาศไม่เพียงแต่มีความสามารถในการสื่อสารข่าวประเสริฐแก่คนบาป แต่ยังเตรียมธรรมิกชนในงานประกาศข่าวประเสริฐด้วย

แม้ว่าพระเจ้าประทานของประทานพิเศษในการเป็นผู้ประกาศ แต่ผู้เชื่อทุกคนก็ต้องทำงานของผู้ประกาศและแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น ทิโมธีได้รับการหนุนใจให้ทำงานประกาศใน 2 ทิโมธี 4:5 คุณอาจไม่มีความสามารถพิเศษ แต่คุณมีความรับผิดชอบที่จะทำงานของผู้ประกาศ

ภาษาชะดิน

“แต่เรามีของมีค่านี้อยู่ในภาษาชะดิน เพื่อให้เห็นว่าฤทธิ์เดชอันเลิศนั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเอง” 2 โครินธ์ 4:7

สมบัติที่เปาโลกล่าวถึงในข้อความนี้คือข่าวประเสริฐ แม้ว่าคุณจะเป็นเพียง “ภาษาชะดิน” ธรรมดา ๆ หยาบ ๆ (ไม่ได้ทำอย่างประณีต) และไม่ได้ถูกขัดเกลาก็เรียบบ่อยสวยงาม แต่ภาษาชะดินมนุษย์ของคุณเป็นพระวิหารของพระเจ้า

คุณอาจไม่ใช่รู้จักของคนทั่วไปในสังคมหรือในนิกรของคริสตจักร คุณอาจเป็นคนธรรมดาๆ ซึ่งทำงานธรรมดาๆ แต่พระเจ้าทรงใช้คุณได้ในงานประกาศข่าวประเสริฐ

จงอ่านเรื่องราวของการรักษาคนง่อยในกิจการ 4 เมื่อเปโตรและยอห์นปรากฏตัวขึ้นที่สภา ก็เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนไร้การศึกษา คนธรรมดาๆ

“เมื่อเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรและยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษาและเป็น
คนสามัญก็ประหลาดใจ แล้วสำนึกว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู เมื่อเขาเห็นคนนั้นที่หายโรคนั้นยืนอยู่กับเป
โตรและยอห์น เขาก็ไม่มีข้อคัดค้านที่จะพูดขึ้นได้” กิจการ 4:13-14

คน “ธรรมดา” เหล่านี้ได้รับชีวิตใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์ ชีวิตภายในเขาเกิดผลเป็นการ
ประกาศข่าวประเสริฐที่ทรงพลังอำนาจและเปลี่ยนแปลงชีวิต

พระเยซูทรงมอบความไว้วางใจแก่ฆราวาสโดยให้ความรับผิดชอบในการประกาศข่าว
ประเสริฐ พระองค์ทรงนำคนจับปลามาจากเรือของเขาและทำให้เขาเป็นคนจับคน พระองค์ทรงเชื่อว่าคน
ธรรมดาๆ อาจกลายเป็นพิเศษได้เมื่อได้รับพลังอำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิเดโอนเป็นชาวนา เปาโลเป็นคนเย็บเต็นท์ โมเสสเป็นคนเลี้ยงแกะ ลูกาเป็นหมอและโยเซฟ
เป็นนักการเมืองที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะการศึกษาหรืออาชีพของคุณจะเป็นอย่างไร พระเจ้าสามารถใช้คุณได้ใน
แผนการของพระองค์

คุณอยู่ที่ไหนและคุณเป็นใครนั้นไม่สำคัญ แต่คุณกำลังทำอะไร ซึ่งพระเจ้าทรงวางไว้แก่คุณ
นั้นต่างหากที่สำคัญ กุญแจไปสู่การประกาศที่เกิดผลก็คือ การที่คุณเป็นชายหรือหญิงของพระเจ้า อยู่ใน
สถานที่ของพระเจ้า ทำงานของพระเจ้าด้วยวิธีของพระเจ้า นั่นเอง

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. สรุปบทบาทของพระวณะของพระเจ้า ในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

3. อธิบายบทบาทของพระเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

4. บอกถึงบทบาทของพระเยซูในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

5. สรุปบทบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

6. อธิบายบทบาทของการอธิษฐานในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

7. บอกถึงบทบาทของคุณในการประกาศข่าวประเสริฐ

.....
.....

8. ให้คำจำกัดความของคำว่า “พยาน”

.....
.....

9. ให้คำจำกัดความของคำว่า “สมรवास”

.....
.....

10. ให้คำจำกัดความของคำว่า “ผู้รับใช้เต็มเวลา”

.....
.....

11. อธิบายว่า “พยาน” สมรवासหมายความว่าอะไร

.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. “เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พกยิวก่อน แล้วพวกต่างชาติ” โรม 1:16
2. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 35
3. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 35
4. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 35-36
5. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 36
6. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 36
7. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำบรรยายในหน้า 37
8. “การเป็นพยาน” คือ การบอกสิ่งที่คุณได้เห็น ได้ยินหรือมีประสบการณ์ในศาลยุติธรรม พยาน คือผู้ที่ เป็นพยานเกี่ยวกับบางคนหรือบางสิ่งในฐานะพยาน เราต้องเป็นพยานเกี่ยวกับพระเยซูและแผนการ ของพระองค์สำหรับมนุษย์ทุกคน หน้า 37
9. คำว่า “สมราวาส” หมายถึง “เป็นของผู้ที่ถูกพระเจ้าเลือก” ความหมายเบื้องต้นของคำนี้คือ “ประชาชาติ ทั้งหมดของพระเจ้า” คำว่า “สมราวาส” ถูกนำมาใช้สำหรับคนที่ไม่ได้ปรนนิบัติในหน้าที่เต็มเวลาใน คริสตจักร หน้า 38
10. คำว่า “ผู้รับใช้เต็มเวลา” นำมาใช้สำหรับผู้รับใช้อาชีพในคริสตจักร หมายถึงผู้ที่เห็นว่างานรับใช้ของ เขาเป็นอาชีพและคริสตจักรจ้างให้รับใช้เต็มเวลา
11. “การทรงเรียกสมราวาส” หมายถึง ความรับผิดชอบของผู้เชื่อแต่ละคนให้เป็น “ปุโรหิต” หรือผู้รับใช้แห่ง ข่าวประเสริฐต่อผู้ไม่เชื่อ ดูคำอธิบายในหน้า 39

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. พิลิปมีของประทานของการเป็นผู้ประกาศ เขาถูกเรียกว่าเป็นผู้ประกาศในกิจการ 21:8 เขามีความโน้มเอียงที่จะมีของประทานนี้ซึ่งเห็นได้ชัดเมื่อเขาเริ่มมีประสบการณ์กับพระคริสต์ เมื่อเขาพบพระเยซู สิ่งแรกที่เขาทำก็คือแบ่งปันข่าวแก่นาธาเอล (ยอห์น 1:45-46) ต่อมา พิลิปได้นำทางคนกรีกที่หิวกระหายในฝ่ายวิญญาณมาถึงพระคริสต์ (ยอห์น 12:21-22)

พิลิปได้รับการแต่งตั้งจากคริสตจักรให้เป็นมัคนายก (กิจการ 6:1-6) แต่ได้ถูกมอบหมายจากพระเจ้าให้เป็นผู้ประกาศในคริสตจักร (เอเฟซัส 4:11-12)

จงศึกษาการรับใช้ของฟิลิปเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของคุณเกี่ยวกับของประทานพิเศษของการเป็นผู้ประกาศ จงศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- ข้อความที่เขากล่าว	กิจการ 8:12, 35
- การสำแดงของฤทธิ์อำนาจในชีวิตของเขา	กิจการ 8:5-8
- บทบาทของการบัพติศมาในงานรับใช้ของเขา	กิจการ 8:12, 36-38
- ชีวิตที่บ้านของเขา	กิจการ 21:8-9
- เดินทางของเขา	กิจการ 8:4-5, 26, 40
- ความสามารถของเขาในการชักชวนคนเป็นกลุ่ม	กิจการ 8:6
- งานรับใช้ต่อคนแต่ละคน	กิจการ 8:27-38
- ความไวต่อการทรงนำของพระเจ้า	กิจการ 8:3-35
- ความรู้ของเขาในพระวจนะพระเจ้า	กิจการ 8:3-35
- การตอบสนองของคนที่มีต่อการรับใช้ของเขา	กิจการ 8: 5, 6, 12, 35-39

2. คุณสมบัติต่อไปนี้เป็นสิ่งจำเป็นในการที่นำวิญญาณได้เกิดผล

1. คุณต้องแน่ใจในความรอดของคุณ
2. คุณต้องเต็มใจให้เต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
3. วิถีชีวิตของคุณต้องไม่ขัดแย้งกับคำพยานของคุณ
4. คุณต้องมีความรู้ที่ใช้การได้ในพระวจนะของพระเจ้า
5. คุณต้องเป็นนักรบ
6. คุณต้องมีความหวังในผู้หลงหาย รู้แน่ชัดว่าทุกคนที่ห่างจากพระคริสต์ต้องถูกกำหนดให้ไปสู่นรก

3. โดยเหตุที่พระวอพระตาของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐ จึงจำเป็นที่คุณต้องเรียนรู้จักข้อพระคัมภีร์ที่จะนำคนมาสู่ความรอด ต่อไปนี้คือแผนการที่จะช่วยให้คุณได้
1. เขียนข้อพระคัมภีร์เพื่อท่องจำบข้างหนึ่งของแผ่นกระดาษเล็ก ๆ (เนื้อความ)
  2. อีกข้างหนึ่งเขียนข้ออ้างอิงของข้อพระคัมภีร์ (บทอะไร ข้ออะไร)
  3. เมื่อคุณดูที่ข้ออ้างอิง จงพยายามบอกข้อความโดยท่องจำเนื้อความ
  4. เมื่อคุณดูด้านที่เป็นเนื้อความก็ให้ดูว่าคุณจำข้ออ้างอิงได้หรือไม่